

[Aksel Larsen.]

nærmest tilbagestående land, hvorfra man kun kan få visse råstoffer, og hvor man kan begrænse sine indkøb til de råstoffer, der passer Danmark. Sovjetunionen er mig bekendt i høj grad leveringsdygtig, også hvad angår industriprodukter, som Danmark er nødt til at importere, og man kan vel passende rette en henstilling ikke blot til regeringen, men også til hele det danske erhvervsliv, om ikke at lade de chancer gå fra sig, som findes her.

Ministeren synes at være af den opfattelse, at det i det væsentlige drejer sig om at få eksporteret landbrugsvare til Sovjetunionen. Det drejer det sig i høj grad om, og det vil det komme til at dreje sig endnu mere om i fremtiden, hvis det vestlige afsætningsmarked, som Danmark hidtil — iøvrigt ikke udelukkende til Danmarks fordel — har bygget på, skulle svigte, hvad der desværre er en vis udsigt til. Men forholdet er det, at Sovjetunionen også i allerhøjeste grad er villig til at købe danske industriprodukter, men at regeringen i sin danske administration af Battleloven lægger en mængde hindringer i vejen for dansk industrieksport til Sovjetunionen. Jeg er temmelig sikker på, at Sovjetunionen klarer sig nok, men jeg er ikke sikker på, at Danmark klarer sig, hvis man fortsætter med en ensidig liberalisering af importen fra vest og lader spørgsmålet om, hvilke varer vi må eksportere eller ikke eksportere til øst, være afhængigt af, hvad der dikteres os udefra.

Tholstrup: Den højtærede minister sagde, at når svenske arbejdere kan købe biler, skyldes det særlige forhold vedrørende levedofen i Sverige, forhold, som vi ikke er herrer over. Det er jo meget interessant; men hvis man ser lidt på tilværelsen i Sverige, vil man se, at en svensker ikke tjener flere kroner end en dansker; han tjener nogle flere kroner målt i danske penge, men ved bedømmelsen af købekraften må hensyn ikke alene tages til den omvekslingskurs, som gælder mellem danske og svenske kroner; altså, levedofen er ikke højere i Sverige udover det, at man der frit kan købe sig en bil, hvis man har lyst til at gøre det, og så spare lidt på andre områder. Men det er jo en socialdemokratisk regering, de har derovre, og den har altså kunnet gøre dette,

velsagtens fordi den har gode rådgivere. Jeg kunne godt tænke mig, at en mand som Albin Johansson har haft stor indflydelse på regeringens politik. Var det ikke klogt, om man herhjemme lyttede lidt til sådanne folk som denne svensker, Albin Johansson, hvis vi har folk af tilsvarende kaliber. I hvert fald er de motiveringer, der er givet for, at man ikke tilstår den danske arbejder samme ret, ikke tungtvejende. Jeg kunne godt tænke mig at bede den højtærede minister om at få lidt nærmere redegjort for, hvad det er for forhold, vi ikke er herrer over.

Med hensyn til dobbeltpriser er forholdet det, at de var langt mere grelle, dengang de blev brugt som argument for opretholdelse af varedirektoratet. Nu bruges de ikke mere, fordi de er underordnede. Der er et enkelt land, hvor de spiller en rolle, men i de fleste andre lande, vi samhandler med, gælder de ikke længere.

Med hensyn til jernskrottet, der køres på lossepladsen, fordi det er en ønsket vare herhjemme, må det tages som udtryk for, at det ikke er ønsket nok. Man opretholder en kunstig lav pris på en femtedel af eksportværdien, men selv til den pris er der ikke tilstrækkelig afsætning, thi hvorfor i alverden skulle man så køre det på lossepladsen og losse det af der? Nej, sandheden er, at der er mulighed for eksport af en del af dette jernskrot, men man vil ikke give eksporttilladelser, og man kan heller ikke bruge det til den kunstigt lave pris, man opretholder af hensyn til stålvalseværket i Frederiksværk.

Jeg glæder mig over tilkendegivelsen af, at regeringen ikke tilstræber en inflationspolitik, og jeg håber, jeg må forstå det således, at den også vil modarbejde en inflationspolitik. De tal, som oplystes om pengeforsyningen for 1953, tyder på, at der er noget rigtigt deri. Men så falder alle argumenterne væk for at opretholde varedirektoratet, for når der ikke kommer flere penge ud i omsætningen, kan der ikke importeres for mere, end der eksporteres for, det er en god, almindelig lov, som enhver, der kender lidt til dobbelt bogholderi, kan finde ud af.

Jeg spurgte så ministeren, hvad forudsætningen er for en snarlig afvikling, og hvilke forudsætninger der skal skaffes tilveje, for at man kan blive fri for denne lov.